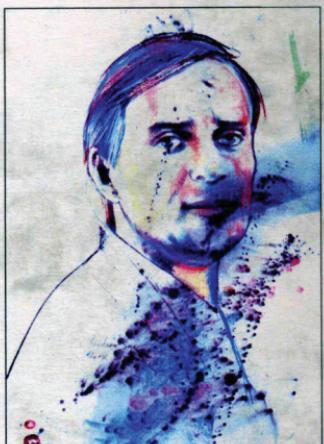

JOVICA ĐURĐIĆ
NJENE OČI MORE

KNJIŽEVNI ATELJE

JOVICA ĐURĐIĆ rođen
3. 10. 1949. u Glogovici
Doboja, Republika Srpska.
Zni pisac i pesnik. Diplom
na Pedagoškom fakultetu u
juci. Član udruženja književ
Srbije.

Autor osam knjiga poezi
proze za decu i odrasle čita
Objavljivao u mnogim listov
i časopisima. Pojedini radov
mu prevođeni na strane jezik

Objavljene knjige:

USNULA DEVOJKA, pesme, Svjetlost, Sarajevo, 197

LARISA, pesme, Riječko književno društvo, Rijeka, 19

LJUBIČASTO GORJE, pesme, Svjetlost, Sarajevo, 1

SANAK SKLOPIOČIĆ, priče za decu, Otokar Keršo
Rijeka, 1983,

KAKO VOLIM ANU, pesme za decu, Izdavački centa
jeka, 1983,

RUKE VEĆERNJIH LJUBAVNIKA, pesme, Izdav
centar Rijeka, Rijeka, 1984,

LJUPKO TELO, pesme, Partizanska knjiga, Ljubl
1985,

**KOŠUTA I LOPOČI, (THE ROE AND WATER
IES)**, pesme, Vikend knjiga, Beograd, 2000.

Nagrađivan na književnim konkursima. Dvostruki dob
nagrade "Drago Gervais" (Žerve).

DRAGA

*Vitka, na pesku toplog leta, leži draga
Ima otvorene oči zagnjurene u nebo
Zagonetno osmehnuta čuva svoju tajnu*

*Dođem, opružim se pored nje i čekam
Da i u moje oči uđe parče leta
Čekam čitavu večnost i više*

*Nisam srećan srećna je moja draga
Ona se sva pretvori u ljubav i
Zagrcne se od smeha neobjašnjivog*

*Kad zaželi zapali usnom novo sunce
I tankim ga rukama skine s visina*

BELEŠKA O DEVOJČICI

*Telo ti more devojčice a ruke valovi
Oči boja vode iz kojih nevinost zrači
Čitav maj u kosi spava cvetni krugovi
Od tvog daha meni se u svesti mrači*

*Gledam: iz dlanova ti izleću galebovi
U tvojim mišicama oborenio sunce drema
Miruju srne u polju tvojih reči
Za tobom procvetavaju stabla bagrema*

*Telo ti more devojčice a u tvom stasu
Diše mala košuta dalekih predela
Ima nešto u pesku ima nešto u talasu*

*Od tvojih koraka i od tvoje nemirnoće
Ti bi sad od jednom mala moja biti htela
Zrela ko narandža ko južno voće*

ZVEZDE NA UZGLAVLJU

*Ta razdvojenost
Lepota godina u struku
Poljupci koji traju*

*Bleda u iščekivanju
Sledi ona moj pogled
I put ruku*

*Znam taj nagoveštaj
Tajni znak ljubavi
Ramena stisnutih
Očiju ispod latica
Prijatni strah u telu*

*Bela kao vodeni cvet
Toliko mlada i nežna
Ni u pesmu ne smem
Da je uvedem*

*Ostaju samo noćni poljupci
I kasne zvezde na uzglavlju*

SLAP

*Ostavljamo prozor otvoren noću i srce
Godinama. Kao bogovi utišani gledamo
Gore zvezde bremenite dok se svetlost
Stropoštava u more bez zvuka koji bi
Mogao da zalebdi nad kamenjem žala.
Svetli jedno oko na nebu, drugo ne
Poznajem, nesanice nas muče dok starimo
Misleći na smrt i put. Još smo prividno srećni
Mislimo na zvezde i ostavljamo prozor
Otvoren da bismo gledali gore.*

*Mi često i ne slutimo u toj tišini slap
Mesečine, kao ljupkost žene kad se ukaže
S mekim crtama tela, kažem, mi i ne
Slutimo slap svetlosti koji nas
Zloslutno zanosi i uništava.*

MIR, MORE, SAN

*Čas samoće. Bez toplog daha žene.
Soba nad morem, kupicama pene.
Lice na dlanovima, odlutale zene:
Sto, knjige, jabuke, tragovi sene.*

*Čas tišine. Svetlost predmete zlati:
Šuma, ptica, polje, uskovitlane vlati
To davna je slika koju misao vrati,
Na trenutke što su znali lepše sjati.*

*Maleno srce izvijeno u ljubav, vitki most
Svetlost utišana na mahove ga prska
Nemoćnu ruku zarasta prah, šaš, trska.*

*Mir. Iščupana iz tela luta kost.
Narasta od bola ljubičasta kula:
Zapaljeno oko, drhtaj, ogrubela čula.*

OČI MOJE DRAGE DOK ME ISPRAĆA

*Draga moja ima oči kao kapi kiše u ruži
Dok me ispraća na pragu našeg doma
Pod krovom naših godina igra tamno sunce
U damarima našim sevaju munje očaja*

*Preko brda ljubičastih klizi topli suton
I ulazi u moju dragu kao kradljivac mirisa
Draga moja stavlja uvo na školjku i ne
Čuje ništa samo udar talasa morskih*

*Ona maše rukama kao lastavica ne vidim
Više ništa ali ljubim dragu u oko ljupko
I slutim gorke godine odsutnosti pusto je
U svim stvarima ostaje srce napuklo*

DEVOJČICA SKUPLJA SVOJA KOLENA

*Devojčica skuplja svoja bela kolena
Dva grumenata svetlosti, dve kaplje nežnosti
Cvetove koji se u latice razlažu
Smerna, voli ona moje dlanove na njima.*

*Krv je moja iznese pred čudesnu svetlost
Ali ne otvara čvrste katance ljubavne
Ne pomažu tu ni poljupci ni plamičci
Koji se pale potajno u zenicama dubokim*

*Belina je njen razastrta u aprilu mlada tela
Ništa nisam naučio od prvog poljupca vidim
Samo je glad postala veća kroz godine
Jutro dočekujemo u travi i svetlost u daljini.*

POLJUBAC

*Vatra koju želim iz mirisa i nežnosti žene
Iz najdivnije rane koja se uz mene privija
Na vrhovima prstiju ko na talasima pene
Mala se žiška na usnama ko rumen cvet razvija*

*Trešnja raspolućena pa mekoća pa slatkoća
Kako je nevino to lice u velikoj letnjoj noći
Dok ljubim i u poljupcima ubirem slatka voća
Dišu male ptice u njenim grudima ko u samoći*

*Svete kako si lep kad smo u topлом poljupcu
I ova reka i ovo drvo i ova izmišljena ptica
U vazduhu iznad ruku u ružičastom nepcu*

*Dok to traje zaboravljamo na bol i neki metak
Ljubavi moja nevinosti očiju i plavih vitica
Ako me voliš ne znamo poljupcu kraj i početak*

DEVOJČICA

*Njene su grudi kao dve majušne ptice
Stidljivo skupljene u haljini ko u rosi
Kao boja bakra svetlost joj u kosi
Dok prolazi nemirnim korakom devojčice*

*Ona ima oči pogleda bistrog bez tajni
I ruke nevine kao nežne cvetove jutra
Dok stoji tako na pločniku i posmatra
Taj svet koji se miče svet sjajni*

*Žalim je što će jednom ipak da spozna
Da život nije bajka mladost i ljubav
Što će jednom i za gorčine da dozna*

*Kad ode dan prvog korza prvog plesa
Prvog poljupca koji joj se učinio ubav
Kad se na sve to iznenada spusti zavesa*

DUNJA ILI ŽENA

*Što dunja nisi, miris njen, otisak svežine
Boja koja zavodi oko i misao vodi daleko
Golo meso odenuto u maglu čežnje, ti
Bokovi ispod haljine u naborima vetra*

*Mišljah, kako da te nacrtam nestvarnu
Dok trčiš površinom mora i gubiš se
Daleko u jednoj tački bele puti kao galeb
Bežao sam iz samog sebe čupao iz duše*

*I ispisivao boju tvojih zenica mišlju svojom
Odlazio u nepoznato i istraživao malo srce
Dunje sa mog stola sledio okom trag
Raskošni oblik tvog tela ko rumen njene kore*

DOLAZIŠ S MIRISOM BILJA

*Dolaziš: u stopalima ti miris bilja
U kolenima krunica ljiljana rumena
Nebo ti u očima jato zvezda pratilja
Mokra ti haljina razbuktava ramena*

*Žedan sam umoran od duge besanice
Moje se misli odmaraju na cvetu
Tebe ljube ptice tebe ljube bele krunice
Ja nesrećni jelen umro sam u davnom letu*

*Dolaziš: na mojim češ rukama usnuti
San je opasna prevara san je pola istina
Ja sam zora ja ču ti na usnama svanuti*

*Ja sam to nemoguće pesma voda trava
Na svemu stara zelenkasta patina
Ja sam stražar tvog nagog tela dok spava*

LJUBAV DEVOJČICE

*U južnoj bašti meseca u kom trešnje cvetaju
Nemuštim jezikom govore ptice o tvojoj lepoti*

*Na nežnim stablima breza plavooki dečaci
Oštrim noževima urezuju tvoje lepo ime devojčice*

*I dok ti u dolini berem bele cvetove trešnje
Ležiš gledajući kako iza jasenova dolaze oblaci*

*Vojnici koji prolaze pored bašte pune mirisa
Luduju za tvojim očima i mekom prolećnom haljinom*

*U južnoj bašti meseca u kom trešnje cvetaju
Volim te nežno iza stabala slatka devojčice*

LJUVENA

*Ti si lepa ljubavi moja, ljubavi
Ljupkija od svake ljupkosti
Savršenija od svih bogova*

*vatre tvojih usta ljubavi moja, ljubavi
Izgaraju me svojom pomamom
U nagosti tela tvog i grudi ukrutljivih*

*Na prevojima ti tela ljubavi moja, ljubavi
Među dolinama vitkih i dugih nogu
Grudvicu mraka udom razgonim*

*A ti si lepa ljubavi moja, ljubavi
I tvoja haljina, kosa gusta, ruke, mirisi u travi
A ti si mi lepa ljubavi moja, ljubavi*

PESMA KOJU PISAH VATROM USANA

*Prosipam svoj dah po tvojoj koži ženo
Kao nevidljivo mastilo kao ljuvena slova
Utiskujem po tvom vratu reči koje niko
Neće odgonetnuti usana prepuklih od bola*

*Dovde, do ove žestoke vatre koja izbjija
Iz tebe ja sam dolazio i padao na kolena
Goreo i skakao u jezera očiju tvojih
Među školjke i rakove do tajnih kapija*

*Prazna je danas moja duša sama na kraju leta
Godine se ukrcavaju na morskoj obali i
Odlaze na kraj sveta uzalud pokušavam
Usnama napisati najlepšu ljuvenu pesmu*

TELO ŽENE

*Telo žene, od malo bakra i nežnosti, kao cvet
Koji prvi put ugleda sunce, ono koje se nudi
Ljubavi i godinama, leži na pesku avgusta.
Koliko snage i lepote u tim linijama! Volim*

*Te sene, taj napev ljupkosti skriven u dubinama
Njenih očiju, taj struk koji ima nešto od vitkosti
Srne u propnju. Volim to telo u svojim rukama
Žestoko od nagona i želje da se daje. Volim te*

*Prozirne prste, vitke i meke, na svom licu, tu
Daleku noć u Kostreni dok ljubičasti plašt
Sutona klizi preko morskih talasa. Beskonačna je*

*Moja glad posle svakog zagrljaja. U zatonima njenih
Očiju vidim istu glad, u njenim staklenim grudima
Otkrivam čežnju a na usnama želju za poljupcima.*

TOLIKO LETA NA BALKONU

*Tačno u podne otvara vrata
I izlazi iz tišine velikih soba*

*Toliko leta ima na tom balkonu
U bilju kom ni ime ne znam
Toliko sete u malim rukama*

*Popodnevna razmišljanja slutnja
Očiju u potiljku koje je gledaju*

*Okrene se Usne koje miruju
Potom u bolno se jezero razliju
Toliko leta na balkonu i rukama*

ŽENA - TRSKA

*Na jezeru je ljubih, a ličila mi na trsku.
Sva treperila u svom smehu mladenačke nežnosti.
Zaklinjala mi se u ljubav dok sam joj otvarao
Male ruke i kolena. Tražih istinu tih reči*

*U očima koje behu odsutne, tražih u toj ljupkosti
Nešto od moje buduće kćeri. Bejah žedan
Sve više žedan dok ispijahu slast tih cvetnih usana
Bejah daleko od sebe daleko u njoj samoj.*

*Skidoh joj haljinu, ukaza se telo žene-trske
Bila je bela kao lopoč na jezeru. Njeno vitko telo
Njeni dlanovi na mom licu. Pobijah se snage
svoje muškosti
Ona je treperila u mojim očima kao trska kao trska.*

MALA USTA

*Mala usta koja svet potamneo
Otvaraju i zatvaraju mirno*

*Ne isčezava bol, ništa
Ćute mnogo, ćute noć svoju
Ono što se godinama skupljalo*

*Jedna večnost, cela večnost prođe
Od reči do reči*

*Pre će se sunce otkinuti
Od krune neba nego što ču
Slast malih usta osetiti*

USNE

*Usno vlažna, rumena pukotino, vatro!
Ko pelud meka zriš u poljupcima,
Dok sočna u zrncima tvoja krv plamsa.*

*Ti si mi to okovlje koje zarobljava,
Čija se slast u me stopoštava, i
Samo veru u nežnost vraća i pričinajva.*

VATRE

*On je usnama zapalio dve vatre
Na njenim dojkama*

*Zatim je umro pod palmom
Od snova i ljubavi neizmerne
I usta mu zaplivaše u moru*

Kao mrtve latice

*Njoj se u zenicama rodiše
Dva svetla bisera
I tu doveka ostadoše*

TOPLE KAPLJICE MESIĆINE

*Sliva se miris bilja podrhtavajući na usnama
Tople kapljice mesečine lepe se za lice
I kao da liju mlečne kiše po malim rukama
Hoda noć koju smo imenovali ružom devojčice*

*Odlazi more u neko drugo more ružičasto
Veliku pesmu koju smo pisali malešnim slovima
I mastilo na stolu od mahagonija ljubičasto
Zove te u moje papire u plavi sjaj u očima*

*Ako beše to san: miris što otrova moju dušu
I svetlost što mi se tihom skameni na usni
Val što raznese moje prste u so i neku sušu*

*Ako beše to san: useliše u mene zgarišta leta
Neka presahla mora voća što tihom dozrevaju
Uzeću ovo mastilo kao svoju krv da procveta*

ISTRGNUTI RUKOPIS

*Cvetovi iznikli iz očiju zemlje
Buknuli u sjaj u vedrinu
Svečanost jutra – zaneti čutimo*

*Tako su i njene ruke procvetavale
U zvukove, ljubav, nežni ležaj
Tajnu sakrivenu u uglovima njenih usana*

*Ptica u nebu, jezero pod nama
Ta goruća lepota ljupkog tela
Rukopis iz samih nas istrgnut*

TRENUTAK ISTINA

*Volim tvoje oči, modre latice,
Ljubičasti sjaj duše.
Volim narančastu kožu tvojih usta,
Glas koji je uvek spremam da prepriča
Godine naše mladosti.*

*Ali samo je ovaj trenutak istinit,
Devojčice,
Gladi moja nepresušna,
Ovaj trenutak od sreće i teskobe
Koja nas zatvara u svetle tamnice
Nepoznatih daljina, ovaj suton ispunjen
Morem i poljupcima.*

LABUD

*Ona je mrtva i bela
On se bacio sa stene*

*Do juče zajedno
Oni su jezero presecali
Ljubavlju svojom žarkom*

*Voda je pusta i zelena
Voda je kao ogledalo*

*Ne reci nikada ni u snu
Ljubavi je dosta, kraj
Belo je smrt kao sve boje*

KUĆA KRAJ ŠUME

*Postoji kuća kraj šume daleko
Zvučni vetrovi izlaze iz tame*

*Nadnesen kao oblak u popodne
Mene zaboli mene nešto stegne
Suzu jednu srebrnu pustim na krov*

*Naboden na zlatnu zraku sunca
Leptir sam koji umire polako*

*Nikada nećeš srce prevariti, kažem
Umirući vidim dečake krupnih očiju
Oni me nešto pitaju uz šum lelujav*

LETO NA JEZERU

*Satima nam u oku treperi jedna trska
Obešeno o zlatnu nit sunce se njiše
Toplo je, avgust kožu prska
Na jezeru, gle, prve kapi kiše*

*Pljusak. Ali minut-dva potom
Opet ista vatra žestinom pali
Mi zaljubljeni, sami, uspavani životom
Opet smo lenjo u vodu zurit' stali.*

ZALJUBLJEN U ŠUMU

*Niko me od ljubavi neće izlečiti.
Ko lan treperav zaljubljen u šumu,
Ležim pod stablima stoljetnim. Mislim:
Kako je svetlost lepa kad oči umiru.*

*Imam jezera u očnim dupljama zelena.
U ševaru, među trske, galebovi nebo
Razapinju. Kroz dušu korenje raste.
Kako je svetlost lepa kad oči umiru.*

*Niko me od ljubavi neće izlečiti.
Nema me. Nisam više niti trava
Topli drhtaj u telu dok probija drveta vrh
Kako je svetlost lepa kad oči umiru.*

MLADE VITKE ŽENE

*Mlade, vitke žene, s rekama bedara šuštavih,
S tužnim očima, dubokim provalijama u koje
padamo,
S jezerima koja otkrivamo ispod trepavica...
Šta će biti s njima kroz deset godina?*

*Prolaze one ulicama s telima gipkih srna,
Devojčice još, i uleću u naše poglede čežnjive.
Kao godine otvorene su njihove duše rascvetale,
Dok zanosno lelujaju kukovima oblim u hodu.*

*Kao talasi morski prodrlo je proleće meko
U te grudi, u te grlice koje se bude.
Rodite sutra devojčice, kažemo, da vas gledamo
U njima probudjene kao bele cvetove na vodi.*

NEPOZNATA SEMENKA

*Vidimo je ime joj ne znamo
Ne znamo šta će iz nje niknuti*

*Nemušta puna neke tajne
Zagonetno se osmehuje na dlanovima*

*Gde da je posejemo s koliko sunca
Tišine s koliko kapi da je napojimo*

*Hoće li cvet mirisa ili trn otrova
Da pusti oko sjajem da ispuni*

*Sasečena u kolenima zelenim
Da li će novi pustiti list*

JABUKA

*Ja vidim zrnca sunca
Pretočena u njenu koru.*

*Sva se ljupkost skupila
U luku njenog rumenila.
Tišina dalekog gorja
Kroz peteljku ušla.*

*Kao da je sad dotrčala
U ruke, knjige...
Pohotno se ko ljubavnica nudi,
Dok leži na tanjiru.*

*Tajnim ključevima otvara usta
I sitni pesak sunca prosipa*

BLEDJSKO JEZERO

*Na jezeru prve kapi kiše.
Pljusak, pa sunce opet toči.
Sjaj u meni nevidljivo piše,
Lepotu od koje zbole oči.*

*Kao da sapra umor i prah -
Kotrljaju se vodom zlatna zrna.
Ulepša sliku na mah,
Devojka protrčavši ko srna.*

*U duši opet romori slap.
Osluškujem: tišina, ptica, kap
Podiže me ova nečujna jeka*

*Iz bola i sna daleka.
Zaista, zračna i čista lepota
Vraćaju veru u smisao života.*

SKRIVENO MORE

*Iza svakog brda
Tražim more*

*Kaže ona
Ne bez tuge
U glasu
Čujem*

*A ja vidim more
Prosuto
U njenim dubokim očima*

SVETLOŠĆU PRESEČENI

*Trenutak je kada tišina sledjena
na tajni znak sazreva
A krv u svoju poludelost raste*

*Svetlošću presečeni
Naše umorne ruke na stolu
Pljuskovi sunca
i jesen u jabukama crvenim*

*Svakog minuta jedno se oko
Na zlatnu nit nadene
Dok usne nebo ispijaju
razdavaja nas Ljubavi tužna*

*Ovaj lopoč na vodi
I udar krila ptičjeg*

LEPŠI JE SVET IZNUTRA

*Lepši je svet iznutra, čujem tihи šapat.
Digni se u vazduh, dragocen je trenutak.*

*Stoleća se zaboravljuju za čas u brdima
Nad jezerima gde se šume ogledaju u nama.*

*Dolazi od vode miris i šum i vetlost
Koja kaplje u beskonačnu dubinu čoveka.*

*Preskačemo godine. Za velikim stolom
Od hrastovine čitamo lepe pesme uz poljupce.*

*Ključ je tu negde. Puštaju nas čuvari svetlosti
Da uđemo u detinjstvo kao u ruke matere.*

KUDA JE OTIŠLA SVETLOST

*I kada se okrenuh više nije bilo sunca
Samo me šuma breza dozivala nemo sebi
Široko polje maslačaka moja krhka žena
Moja mala i nežna igratčica na dlanu*

*I kada okrenuh se videh kako ljubavnici
Krišom promiču za stabla nabreklih tela
U postelju od prostrtih zvezda juna -
Nisam primetio kuda je otišla svetlost*

UĐI KROZ ZELENU KAPIJU APRILA

*Uđi kroz zelenu kapiju aprila
I prostri senzrelu
Među stabla što dišu noć*

*Vidim te gde promičeš tiho
Obnažena i sva bela, žurim
A nikako da te stignem*

*Izmičeš mi za jedan korak
Kao da si već tu na dlanu
Nikako da dosegnem tvoju kožu*

*Evo ti krv moja uzavrela i divlja
Zapali od nje baklju na bregu
I pređi tu razadaljinu teskobe.*

